

και 'στών Φασουλῆ πηγαίνουν και ζητούν πληροφορίας γιὰ τὴν νέα ντουκατέα καθεμιμας κομψῆς κυρίας.)

Ὁ Φασ.—Γράψτε γιὰ τὴν Ἄλφα Βῆτα, πούμαι πρώτη μίς·
γράφτε πῶς φορεῖ λευκὰ ἴσ'τὴ σάλα,
ὡπως βάζει τακτικά,
ἐπιπὴ δὴν ἔχει κι' ἄλλα.

Γράψτε και γιὰ τὴν Δέλτα και τὴν Κάππα τὴν τσακίστρα
φόρεμα μπλε σιλὸ πῶς ἔχουν κι' ἴσ'τὴ μίση τὴν χωρίστρα.
Γράψτε γιὰ τὴν Χζ τὸν τόκο, καὶ ἴσ'τὴ φοροῦσε κανεὶλι.
γράφτε γιὰ τὴν Ζήτα Λάμδα, λούσο τριανταφυλλί,
γράφτε και γιὰ τὴν Σίγμα, πούλθε ντεκολτέ πολὺ,
και τῆς ἄρεσε τὴν φοῦστα τὸ σπητιοῦ μου τὸ σκυλί.

Γράψτε γιὰ τὴν Φι τὴν Τζόγια, πού μεγάλη σκέρτα κάνει,
πῶς φοροῦσε μῶδ φοουστάνι,
γράφτε πράσινη πῶς ἦταν και τῆς Κάτ ἡ νέα κόρη,
τσιμαβὶ κι' ἡ Ταῦ ἔφορε.

Γράψτε και γιὰ τὴν Τζάρ, τὴν χορούτρα τὴν ἀφράτη,
κατακίτρινα φορεῖ κι' ἔχει: τρεῖς ἑλληνικὲς ἴσ'τὴν πλάτα.

Γράψτε και γιὰ τὴν Νι,
φόρεμα μελιτζάνι,
νὰ κι' ἡ Τζάρ μὲ βουσινί,
μὰ και κάπως οὐρανή.

Γράψτε μίς ἴσ'τὴς ἄλλαις μίσα
και τὴν Πρίται τὴν Κοντίσα,
μαῦρα ντεκολτέ φοροῦσε, μὰ και μαῦρα μισοφόρα,
μαῦρα κάτου, μαῦρ' ἀπάνω,
ἐπιπὴ ἴσ'τὸυσε πένθος γιὰ τὸν Ἀγγλων τὴν Βιτώρια
και τὸν Σέρβων τὸν Μιλάνο.

Μόλις ἡ μακτάμ μαθαίνει
Κορνατός πῶς παιθαίνει,
λὲς και νάσαι συγγενῆς τῆς μελανεμιαν τὸν πνεῖθι,
ἔως ὅτου μὲ τὰ πένθη πρὶν τῆς ὥρας μακρονῆ.

Τώρα πῶω νὰ κυτᾶξω και τῆς κάλτσας καθεμιμας
εἶτε ξένης ἢ Ρωμηῆς.
Πρέπει νὰ γραφῆ νομιζῶ και τῆς κάλτσας τὸν τὸ χρώμα...

(Φεύγει και γυρίζει κάμπτων ὀφειοδῶς τὸ σῶμα.)

Ὁ Φασ.—Τῆς κυρίας Ταῦ ἡ κάλτσας εἶναι τριανταφυλ-
και τῆς Κάππα κανελλιαίς, [λαίς]
ροῦ φορεῖ κι' ἡ Ρο κι' ἡ Γάμα, κι' ἡ κυρία Μίρ στακτιὰ,
μαῦρ' ἢ Βῆτα, μαῦρ' ἢ Δέλτα, πούμαι μοναχ' ἢ φωτιὰ.
Ὅσον ἀφορᾷ τῆς κάλτσας ἴσ'τὸν χορὸ τοῦ Φασουλῆ
ἐπεκράτησε τὸ μαῦρο και τὸ τριανταφυλλί.

Ὅσο γιὰ τῆς κάλτσας, ἂν κι' ἐζήτησα πρηνῆς
και μὲ λόγους εὐγενεῖς
νὰ μοῦ δεῖξουνε τὸ χρώμα και τὸν ἐπιγονατίδων,
πλὴν καμμία τῶν τοσοῦτων κυριῶν και δεσποινίδων
τὴν χροιά τῆς κάλτσας δὲν μ' ἐπέτρεψε νὰ δῶ,
κι' ἔμεινα ἴσ'τὸυσε τῶν χᾶσκων μὲ τὴν τῶση τῶν αἰδῶ.

Μὰ νομιζῶ πῶς κανέναν κι' ἀπὸ μόνον τὸ φοουστάνι
και τῆς κάλτσας τῶν τὸ χρώμα θὰ ἴσ'τὸν νὰ συμπεράνη

και τῆς κάθῃ κάλτσας τὴν ἀνάλογον βαφῆν,
κι' οὔτω πῶς νὰ δώσῃ μίαν ἀκριβὴ περιγραφῆν.

Τώρα γράψτε και γιὰ ἴσ'τὴν μίνα πῶς λογιζομ' Ἐκλαμπρότης
κι' ἴσ'τὴν Ἀι-Ἀδὴρ ἴσ'τὸν πρώτης
μὲ ἴσ'τὸν ποκάσιμο τῆς ὥρας και τῆς ὥρας λαμοδιῆ,
τέσσερα κομπιὰ ἴσ'τὸν στήθος, ὁρὸ σὲ κάθῃ μακινίτσι.

Γράψτε πῶς φοροῦσε ὀρᾶκο μὲ πὸλὸ στενὸ μακίσι,
κι' ἴσ'τὸν ἄσπρα γάντια ἴσ'τὸν ἔστεινι
και λουστρίνια περουνὰ,
γαλασιμένα μὲ βερνίκι.

Ἄς γραφῆ και πρὸς τοῖς ἄλλοις
μετὰ προσοχῆς μεγάλης
πῶς φορᾷ γελίκο μαῦρο, μὰ και μαῦρο πανταλόνι,
πού μοῦ ἴσ'τὸν κόντησε πολὺ,
σκουρίας κάλτσας μὲ μαλλί,
κι' ἴσ'τὸν ἀσπρομάλλινη φανέλα κι' ἐν' ἀσπρόροχο ὁρὸν χιόνι,
πού συστῆλλομαι μεγάλως τὸνομά τοῦ νὰ σὰς πῶ,
λὲς και νάμαι Μίς Ἐγγλιζα και βοβοῦμαι μὴ ἴσ'τὸν τραπεῶ.
Τίλος πάντων, προσφιλεῖς,
γράφτε πῶς ὁ Φασουλῆς
ἴσ'τὸν εἶδος κορυφατός τοῦ χορὸ τῆς ἱπαιταίας
προεζήχων τῆς ἐξόχου τῶν Ρωμηῶν σαχλοκρατίας.

(Αὐτοῦ τοιαῦτα λέγοντος χοροῦν ὄλοι κι' ὄλαις
και κάνουν καρμπολαίς,
και τὰς εἰσπραξίεις τοῦ χορὸ μαζέῖ ἡ Φασουλίνα,
μὰ φθαίνει κι' ὁ Κερναβάλλος μὲ τὴν Κερναβαλίνα,
κι' ὁ νοικοκύρης ἐκθαμβῶς ὁρὸν κερνήως Ἀπόλλων
στίπει τὸ ζῆγος τὸ σπιτὸν γεροχοροῦντων ὄλων,
και παίζει φουσαρμόνια, πιάνο, βιολί, ντεούλι,
και Πύργος γίνεται Βαβὴλ κι' ὁ γάμος τοῦ Κουτρούλη,
και ραίνονται μὲ κομερτεῖ τῶν χοροῦντων τὰ πλῆθη,
και σείεται τὸ πάτωμα και σείεται κι' ἡ στέγη,
κι' ἴσ'τὸν κάλτσας μίς λιγνῆ: δὴν ζέρω πῶς ἐλύθη,
κι' ὄνι σου κι' μὰλ ἰ πάνος ὁ Περιχίλιτος λέγει,
κι' ὁ Γκιούλ μ' ἐμπαθῆσαν κινὸς φανατικῶς κι' ὄπουλου
ἐναπαθῆς μακινόμενος κατὰ τὸν Σιμποπούλου.)

Και καμπόσαις ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Εἰς τὴν Ἀλεξάνδρα μίσα, πούχει πλούτη περισσά,
ἴσ'τὸν ὄδων Ὀμὶρ Πασσά
Εργαστίον ἀνάθειν τεχνητῶν και φυσικῶν
Μελπομένης Συμμελίδου, μέγα και μοναδικῶν.
Κάνιστρα μικρὰ μεγάλη γιὰ κοσμήματα θαλάμων
και περιφημίας γχιρλάνταις, στολισμοῦ χορῶν και γάμων.

«Ἐλπίδες», ἴσ'τὸν τόμος ποιήσεως γνησίας
τοῦ Νίκου Ζαχαρίου, μὲ σφιγρὸς φαντασίας.

«Παράλυσις Καθολικῆ», μελέτη μὲ κεφάλι
τοῦ νευρολόγου τοῦ δεινοῦ, Γιαννήρη τοῦ Μιχάλη.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμηοῦ μας, παραπίπτα πατριώτου,
ἀριθμὸς τριαντατρία, εἰς τὸν δρόμον τοῦ Διδότου.